

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5244/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Пандуровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан М. Миладиновић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 428/20 од 11.09.2020. године, у седници одржаној 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених, као посебној, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 428/20 од 11.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 428/20 од 11.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 33/17 од 07.11.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је тужилац по основу законитог и савесног одржаја стекао право својине на непокретности – земљишту, делу кп. бр. .. у улици ... у Ћуприји, у површини од 2 а и 17 м², облика неправилног четвороугла у источном делу кп. бр. ..., у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, што су тужени дужни да признају и трпе да се тужилац у Катастру непокретности Ћуприја Град упише као власник и корисник овог земљишта. Другим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 91.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 528/20 од 11.09.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији

одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на постојање савесности тужиоца у овом случају, потребну за стицање права својине по основу одржаја на спорној непокретности, као и на садржину и пуноважност уговора о купопродаји од 15.12.1973. године, у ствари оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Осим тога, правноснажна одлука приложена уз ревизију, којом тужени указује на евентуално другачије одлучивање о истом правном питању у споровима са оваквим тужбеним захтевом, не указују нужно и на исказан различит правни став у тој одлуци, јер правилна примена материјалног права у тим споровима зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја.

Из наведених разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 16.01.2017. године, а означена вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужених недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**